

— 4 —
ärrauksata, kõik sündko teie tahtmist möda. Meie seisame fui rigi allamad kõik teie wölli ning fohto al; teie tahtmine sündko. Wäggew ollete ning kange, kuis jõuab üks nödder teie wasto panna. Mis fasso teie miho ukkamisest sate? Möistke siis fohtut õigust möda, tulage asja läbbi, ja teie leiate mind ilmassita."

Seal ütles oinas Kohhekkel: Aeg on tulnud, läffi nüüd kaebama! — Ja seddamaid tullid Eäne Lamboline hunt kõige suggulastega, issane kas Hintö, Messikäp karre ja paljo muid ellajaid karja kaupa: esel, priinumega Pikkörw, jänes Argpük, weise foetake Pits ja suur karja-loer Krants, Mek, mæk fits, ja Puksarw sil, fa ärg ja obbone ei jänud teistest mahha; metsellajadest nähti veel: orraw, pödder, iirve, fobras, nuggis ja siil, nisamoti lendsid fohto ette teneburg, rähn, furg, kaarn ja muud linnud; ujjujadest tullid Pilopappa part, Sulgnik aini ja mitmed teised leštajallad. Kan-nusjalg, leinaja kulp, astus fa oma järreljänud laste, riisimedega fuñinga aujärje ette ja aksas äggedast kaebama. Agga kes jõuaks sedda märato linnu partive ehk ellajade ulka siin ülesnimetada, mis aega möda senna fohto fogkus. Kõik lippusid ühheskoos rebbasele ferre peale, püüdsid tema furjad teud forraga ariwalikku tösta ja lootsid tema nuhlust nähha sada. Waljo sõnega tungisid nemad fuñinga ette, liissid kaebusi kaebustute peale, wasko ja usi tempusi üleştunnistades. Ei olnud veel ial ühhel

fohtopäwas ni paljo kaebamisi fuñinga ette töö, tetud. — Agga Reinowabber seisis fohtomata ja oskas iggamehhele wišakast wasto kost, ja sõna suhho wöttes joossis keña jut temal fui wessi, wai mis ta ial wabbandades räkis näitas üsna fui tössi. Kõik oskas ta ärrasallata ehk opis teisiti läända, ja kes tema wastokostmist kulis, piddi imets pannes tedda wabbaks arivama ja pealegi mötlema: Reinowadderil on õigus. Wimaks töusid möningad tössised õiglased mehhed Reinowadderi wasto ülles, felle tunnistus tema furjad tööd forraga töeks teggi. Nüüd olli karval mehhike löfsus! — Kuñinga üllema fohto nõumehhed mõistsid ühhest suust: Reinowadder rebbane peab surma nuhltusesse langema! ja lästi seddamaid tedda wangti wötta, käed selga sidduda, ohhelik kaela panna ja wibimata wölla pua, et kõik endised rasked furjuse tööd teotava surmaga temale kätte saaksid tasotud. Kui kuñinges nimetud fohtomõistmise otsust oma sääkirja ja pitseri läbbi olli kinnitanud, mötles Reinowabber: nüüd on wiimne ots mul käes, karval wabbanduse jut läks opis tuulde. Seal seisis forraga tema fibbe teotaw ello ots waimo silma ees ja kõik endine ülekoohus langes fui udio pilwe tema inge peale.

Kui nüüd Reinowabber fohto õigust möda waen laste ulgas norkus seisis, ja wihhamehhed ruttust tedda wölla tahtsid wia, aksasid tema sõbrad ning suggulased kohkudes nüral meetel leinama. Jim-